

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๔ ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานเกษตรกรรม ค.ศ. ๒๐๐๑

การประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งได้จัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

และเป็นการประชุมสมัยที่ ๘๙ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๐๑ และ

ได้คำนึงถึง หลักการที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศและข้อแนะนำที่เกี่ยวข้อง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อนุสัญญาและข้อแนะนำว่าด้วยการเพาะปลูก ค.ศ. ๑๙๕๘

อนุสัญญาและข้อแนะนำว่าด้วยสิทธิประโยชน์กรณีบาดเจ็บจากการทำงาน ค.ศ. ๑๙๖๔

อนุสัญญาและข้อแนะนำว่าด้วยการตรวจแรงงาน (งานเกษตรกรรม) ค.ศ. ๑๙๖๘

อนุสัญญาและข้อแนะนำว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ.

๑๙๘๑ อนุสัญญาและข้อแนะนำว่าด้วยบริการสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ.

๑๙๘๕ อนุสัญญาและข้อแนะนำว่าด้วยสารเคมี ค.ศ. ๑๙๙๐ และ

ได้เน้นย้ำถึง ความจำเป็นของวิธีดำเนินการที่เกี่ยวข้องกันในงานเกษตรกรรม และได้คำนึงถึง

กรอบงานที่เปิดกว้างกว่าของหลักการต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตราสารของ ILO ฉบับ

อื่น ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้กับภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อนุสัญญา

ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. ๑๙๔๙

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. ๑๙๔๙ อนุสัญญา

ว่าด้วยอายุขั้นต่ำ ค.ศ. ๑๙๗๓ และอนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้

แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๙๙ และ

ได้คำนึงถึง ปฏิญญาไตรภาคีว่าด้วยหลักการเกี่ยวกับวิสาหกิจข้ามชาติและนโยบายสังคม

ตลอดจนประมวลแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประมวลแนวปฏิบัติด้าน

การบันทึกและการแจ้งอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน ค.ศ. ๑๙๙๖ และประมวล

แนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานป่าไม้ ค.ศ. ๑๙๙๘ และ

ได้มีมติรับรองข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงาน

เกษตรกรรม ซึ่งเป็นหัวข้อที่สี่ของระเบียบวาระการประชุมสมัยนี้ และ

ได้พิจารณากำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

จึงได้รับรองอนุสัญญาฉบับนี้ เมื่อวันที่ยี่สิบเอ็ดเดือนมิถุนายนของปีคริสต์ศักราชที่สองพันหนึ่ง ซึ่งให้เรียกว่า

อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานเกษตรกรรม

I. ขอบเขต

มาตรา ๑

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ คำว่า “งานเกษตรกรรม” ครอบคลุมถึงกิจกรรมทางการเกษตรและป่าไม้ที่ดำเนินการในสถานประกอบกิจการทางการเกษตร รวมถึง การกสิกรรม การทำป่าไม้ การขยายพันธุ์และการเลี้ยงแมลง การแปรรูปเบื้องต้นของผลผลิตทางการเกษตรและผลผลิตจากสัตว์ โดยหรือในนามของผู้ประกอบกิจการ ตลอดจนการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตรแบบติดตั้ง รวมถึง การแปรรูป การเก็บรักษา การปฏิบัติงาน หรือการขนส่งในกิจการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตทางการเกษตร

มาตรา ๒

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ คำว่า “งานเกษตรกรรม” ไม่รวมถึง

- (ก) การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ
- (ข) การแปรรูปทางอุตสาหกรรมที่ใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ และบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ
- (ค) การแสวงหาประโยชน์เชิงอุตสาหกรรมจากป่าไม้

มาตรา ๓

๑. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจของรัฐสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญา หลังจากปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

- (ก) สามารถยกเว้นกิจการทางการเกษตรบางประเภทหรือคนงานเฉพาะบางกลุ่มประเภทจากการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้หรือบทบัญญัติบางประการของอนุสัญญานี้ อันเนื่องมาจากปัญหาพิเศษที่เกิดจากลักษณะเฉพาะ และ
- (ข) ในกรณีมีการยกเว้นดังกล่าว ต้องวางแผนขยายการคุ้มครองให้ครอบคลุมกิจการทั้งหมดและคนงานทุกกลุ่มประเภทอย่างมีความคืบหน้า

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องจัดทำบัญชีรายชื่อกิจการและกลุ่มประเภทของคนงานที่ได้รับการยกเว้นตามวรรค ๑ (ก) ของมาตรานี้ พร้อมทั้งเหตุผลในการยกเว้นดังกล่าว ในรายงานฉบับแรกเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญา ภายใต้มาตรา ๒๒ ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และต้องอธิบายถึงมาตรการต่าง ๆ ที่นำมาดำเนินการเพื่อขยายขอบเขตอนุสัญญาฉบับนี้ให้ครอบคลุมคนงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีความคืบหน้า

II. บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๔

๑. โดยคำนึงถึงเงื่อนไขและแนวปฏิบัติภายในประเทศ และหลังจากปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องแล้ว รัฐสมาชิกต้องกำหนดนโยบายภายในประเทศที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานเกษตรกรรม และดำเนินการตามนโยบาย พร้อมทั้งทบทวนนโยบายดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ นโยบายนี้ต้องมุ่งป้องกันอุบัติเหตุและการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจาก ที่เกี่ยวเนื่องจาก หรือที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน โดยการขจัด การควบคุม หรือการจำกัดอันตรายในสภาพแวดล้อมการทำงานเกษตรกรรมให้มีน้อยที่สุด

๒. เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศต้อง

- (ก) แต่งตั้งหน่วยงานผู้ทรงอำนาจที่รับผิดชอบในการนำนโยบายมาปฏิบัติ และในการบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานเกษตรกรรม
- (ข) ระบุสิทธิและหน้าที่ของนายจ้างและของแรงงานในเรื่อง ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานเกษตรกรรม และ
- (ค) จัดตั้งกลไกการประสานงานระหว่างภาคส่วนขึ้นภายในหน่วยงานที่มีอำนาจและคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานและคณะบุคคลเหล่านั้น โดยคำนึงถึงการทำหน้าที่เสริมในส่วนที่ขาดของกันและกัน และเงื่อนไขและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

๓. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจที่ได้รับแต่งตั้งต้องจัดให้มีมาตรการเชิงแก้ไขและบทลงโทษที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ ในกรณีที่เหมาะสมให้รวมถึงการสั่งระงับหรือจำกัดกิจกรรมทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของแรงงาน จนกว่าจะมีการแก้ไขสภาพที่เป็นเหตุให้ทำการสั่งระงับหรือจำกัดดังกล่าว

มาตรา ๕

๑. รัฐสมาชิกต้องทำให้มั่นใจได้ว่า มีระบบการตรวจสถานที่ทำงานเกษตรกรรมอย่างเพียงพอและเหมาะสม และมีเครื่องมือในการตรวจที่เพียงพอ

๒. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถมอบหน้าที่การตรวจบางประการในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่นอันเป็นงานสนับสนุน ให้แก่หน่วยงานบริการของรัฐบาล สถาบันของรัฐ หรือสถาบันเอกชนในความควบคุมของรัฐที่มีความเหมาะสมได้ หรือสามารถเข้าร่วมกับหน่วยงานบริการหรือสถาบันเหล่านี้ในการทำหน้าที่ดังกล่าวได้ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศ

III. มาตรการเชิงป้องกันและคุ้มครอง

เรื่องทั่วไป

มาตรา ๖

๑. นายจ้างต้องมีหน้าที่ในการทำให้มั่นใจได้ถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของแรงงานในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ตามกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ

๒. กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หรือหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดให้นายจ้างตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือนายจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปและผู้ประกอบกิจการส่วนตัวตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป ที่ดำเนินกิจกรรมพร้อมกันในสถานที่ทำงานเกษตรกรรมแห่งเดียวกันต้องร่วมมือกันปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดขั้นตอนดำเนินการทั่วไปสำหรับการร่วมมือปฏิบัติดังกล่าว ตามความเหมาะสม

มาตรา ๗

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายภายในประเทศตามที่อ้างถึงในมาตรา ๔ ของอนุสัญญา โดยคำนึงถึงขนาดของกิจการและลักษณะกิจกรรมของกิจการนั้น กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศต้องกำหนดให้นายจ้างต้อง

- (ก) ดำเนินการประเมินอย่างเหมาะสมถึงความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของแรงงาน และรับรองมาตรการเชิงป้องกันและคุ้มครอง โดยอาศัยผลจากการประเมินเป็นพื้นฐาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากิจกรรมทางการเกษตร สถานที่ทำงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ สารเคมี เครื่องมือ และกระบวนการทำงานทั้งหมดที่อยู่ภายใต้การควบคุมของนายจ้างมีความปลอดภัย และเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่กำหนดไว้สำหรับการนำมาใช้งานในทุกสภาพ
- (ข) ทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานในงานเกษตรกรรมได้รับการฝึกอบรมและคำชี้แจงทั่วไปเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และมีการกำกับดูแลหรือการแนะแนวที่จำเป็น รวมถึง ข้อมูลข่าวสารเรื่องอันตรายและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง โดยคำนึงถึงระดับการศึกษาและความแตกต่างด้านการใช้ภาษาของคนงานเหล่านี้ และ
- (ค) ดำเนินการโดยทันที เพื่อยุติการดำเนินงานใด ๆ ที่เห็นได้ชัดว่าจะเป็อันตรายร้ายแรงต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย และอพยพคนงานตามความเหมาะสม

มาตรา ๘

๑. คนงานในงานเกษตรกรรมต้องมีสิทธิ

- (ก) ได้รับข้อมูลข่าวสารและการปรึกษาหารือเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย รวมถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากเทคโนโลยีแบบใหม่
- (ข) เข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการทบทวนมาตรการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย และคัดเลือกผู้แทนด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยและผู้แทนในคณะกรรมการความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ และ
- (ค) ออกจากอันตรายที่เกิดขึ้นเนื่องจากกิจกรรมการทำงานของตน เมื่อมีเหตุผลอันสมควรให้เชื่อได้ว่าจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของตน และแจ้งให้หัวหน้างานของตนทราบโดยทันที ทั้งนี้ คนงานต้องไม่เสียผลประโยชน์ใด ๆ จากการกระทำดังกล่าว

๒. คนงานในงานเกษตรกรรมและผู้แทนของตนต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่กำหนดไว้ และต้องให้ความร่วมมือกับนายจ้างเมื่อนายจ้างปฏิบัติตามหน้าที่และความรับผิดชอบของนายจ้างเอง

๓. ขั้นตอนดำเนินการในการใช้สิทธิและทำหน้าที่ตามที่กล่าวถึงในวรรค ๑ และวรรค ๒ ต้องกำหนดขึ้นโดยกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ข้อตกลงร่วม หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม

๔. ในการนำวรรค ๓ ข้างต้นไปปฏิบัติให้เป็นไปตามอนุสัญญา ต้องปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของคนงานก่อนเสมอ

การยศาสตร์และความปลอดภัยของเครื่องจักร

มาตรา ๙

๑. กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศหรือหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องบัญญัติให้เครื่องจักร อุปกรณ์ รวมถึง อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และเครื่องมือช่างที่ใช้ในงานเกษตรกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยภายในประเทศหรือมาตรฐานอื่น ๆ อันเป็นที่ยอมรับ และต้องได้รับการติดตั้ง บำรุงรักษา และป้องกันภัยอย่างเหมาะสม

๒. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จัดหาสินค้าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานตามที่อ้างถึงในวรรค ๑ และจัดหาข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมและเพียงพอ รวมถึงสัญลักษณ์เตือนภัยในภาษาที่เป็นทางการหรือภาษาที่ใช้กันภายในประเทศให้แก่ผู้ใช้ และให้แก่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจตามที่ร้องขอ

๓. นายจ้างต้องทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานได้รับและเข้าใจข้อมูลข่าวสารความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่จัดหาให้โดยผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จัดหาสินค้า

มาตรา ๑๐

กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศต้องบัญญัติให้อุปกรณ์และเครื่องจักรทางการเกษตรต้อง

- (ก) ถูกลำมาใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ออกแบบมา เว้นแต่การใช้งานไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ดั้งเดิมที่ออกแบบมานั้น ได้รับการประเมินแล้วว่ามีความปลอดภัยตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องไม่นำไปใช้ขนส่งบุคคล เว้นแต่ได้รับการออกแบบหรือดัดแปลงให้บรรทุกบุคคลได้ และ
- (ข) นำมาใช้ปฏิบัติงานโดยผู้ที่มีความรู้และผ่านการฝึกอบรมแล้ว ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

การเคลื่อนย้ายและการขนส่งวัตถุสิ่งของ

มาตรา ๑๑

๑. หลังจากการปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องจัดทำข้อกำหนดความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการเคลื่อนย้ายและการขนส่งวัตถุสิ่งของ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเคลื่อนย้ายด้วยร่างกาย ข้อกำหนดนี้ต้องจัดทำขึ้นบนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยง มาตรฐานเทคโนโลยี และความเห็นทางการแพทย์ โดยคำนึงถึงเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของงานที่ทำทุกประการ ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

๒. ต้องไม่ให้หรือไม่อนุญาตให้คนงานใช้ร่างกายเคลื่อนย้ายหรือขนส่งสิ่งของที่มีลักษณะหรือน้ำหนักอันอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของตน

การจัดการสารเคมีอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๒

หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า

- (ก) มีระบบภายในประเทศที่เหมาะสมหรือระบบอื่นใดที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจรับรอง เพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเฉพาะสำหรับพิจารณาการนำเข้า การจัดแบ่งประเภท การบรรจุหีบห่อ และการติดฉลากสารเคมีที่ใช้ในงานเกษตรกรรม และพิจารณาการห้ามใช้หรือการจำกัดการใช้
- (ข) ผู้ที่ทำการผลิต นำเข้า จัดหา ขาย ส่งมอบ จัดเก็บ หรือทำลายสารเคมีที่ใช้ในงานเกษตรกรรมได้ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยภายในประเทศหรือมาตรฐานอื่น ๆ อันเป็นที่ยอมรับ และได้จัดข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมและเพียงพอในภาษาที่เป็นทางการหรือภาษาที่ใช้กันภายในประเทศให้แก่ผู้ใช้ และให้แก่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจตามที่ร้องขอ และ
- (ค) มีระบบที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวม การนำกลับมาใช้ใหม่ และการทำลายกากสารเคมี สารเคมีหมดอายุ และภาชนะเปล่าที่เคยใช้บรรจุสารเคมี เพื่อป้องกันการนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ และเพื่อกำจัดหรือลดความเสี่ยงต่อความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

มาตรา ๑๓

๑. กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศหรือหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องทำให้มั่นใจได้ว่า มีมาตรการเชิงป้องกันและคุ้มครองสำหรับการใช้สารเคมีและการเคลื่อนย้ายกากสารเคมีในระดับสถานประกอบการ

๒. มาตรการต่าง ๆ ดังกล่าวต้องครอบคลุมถึงเรื่องต่อไปนี้ด้วย

- (ก) การจัดเตรียม การจับต้อง การใช้ การจัดเก็บ และการขนส่งสารเคมี
- (ข) กิจกรรมทางการเกษตรที่นำไปสู่การแพร่กระจายสารเคมี
- (ค) การบำรุงรักษา การซ่อมแซม และการทำความสะอาดอุปกรณ์และภาชนะบรรจุสารเคมี และ

(ง) การกำจัดภาชนะเปล่าที่เคยใช้บรรจุสารเคมี และการจัดการและการกำจัดกากสารเคมีและสารเคมีหมดอายุ

การควบคุมสัตว์และการคุ้มครองจากความเสียหายทางชีวภาพ

มาตรา ๑๔

กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศต้องทำให้มั่นใจได้ว่า มีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น การติดเชื้อ ภูมิแพ้ หรือการได้รับพิษ ฯลฯ ให้มีน้อยที่สุดเมื่อดำเนินการกับสารชีวภาพ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ปศุสัตว์ และพื้นที่บริเวณคอกสัตว์ ตามมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยภายในประเทศหรือมาตรฐานอื่น ๆ อันเป็นที่ยอมรับ

อุปกรณ์ทางการเกษตรแบบติดตั้ง

มาตรา ๑๕

การสร้าง การบำรุงรักษา และการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางการเกษตรแบบติดตั้งต้องเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และข้อกำหนดด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยภายในประเทศ

IV. บทบัญญัติอื่น ๆ

คนงานผู้เยาว์และงานอันตราย

มาตรา ๑๖

๑. อายุขั้นต่ำของการทำงานเกษตรกรรม ซึ่งโดยลักษณะหรือสภาพแวดล้อมของงานที่ทำอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของผู้เยาว์ได้นั้น ต้องกำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี

๒. ประเภทการจ้างงานหรือประเภทงานตามวรรค ๑ ต้องได้รับการพิจารณากำหนดโดยกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หรือโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ หลังจากได้ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของคนงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

๓. กฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ หรือหน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้ผู้มีอายุตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไปทำงานตามที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงสิ่งที่บัญญัติไว้ในวรรคดังกล่าว ภายใต้เงื่อนไขว่า คนงานผู้เยาว์ต้องได้รับการอบรมที่เพียงพอก่อนการทำงานและได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ หลังจากได้ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของคนงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

คนงานชั่วคราวและคนงานตามฤดูกาล

มาตรา ๑๗

ต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า คนงานชั่วคราวและคนงานตามฤดูกาลได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่เทียบเคียงได้เท่ากับคนงานประจำในงานเกษตรกรรม

คนงานหญิง

มาตรา ๑๘

ต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า มีการคำนึงถึงความจำเป็นเฉพาะด้านของคนงานหญิงในงานเกษตรกรรมในเรื่องการตั้งครรภ์ การให้นมบุตร และอนามัยเจริญพันธุ์

สวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักอาศัย

มาตรา ๑๙

กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หรือหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องบัญญัติสิ่งต่อไปนี้ หลังจากได้ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

- (ก) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสวัสดิการอย่างเพียงพอ โดยคนงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และ
- (ข) มาตรฐานขั้นต่ำด้านที่พักอาศัยสำหรับคนงานที่มีเหตุจำเป็นด้วยลักษณะงานให้ต้องพักอาศัยชั่วคราวหรือถาวรในสถานประกอบกิจการ

การจัดเวลาทำงาน

มาตรา ๒๐

ชั่วโมงการทำงาน การทำงานกลางคืน และช่วงเวลาพักของคนงานในงานเกษตรกรรมต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หรือข้อตกลงร่วม

ความครอบคลุมกรณีเกิดโรคและการบาดเจ็บจากการทำงาน

มาตรา ๒๑

๑. คนงานในงานเกษตรกรรมต้องอยู่ภายใต้ระบบประกันสังคมหรือการประกันตนเองกรณีเกิดโรคหรือการบาดเจ็บจากการทำงานทั้งที่ถึงแก่ชีวิตและไม่ถึงแก่ชีวิต ตลอดจน กรณีทุพพลภาพ และความเสียหายต่อสุขภาพอันเกี่ยวเนื่องจากการทำงาน โดยให้ได้รับการคุ้มครองอย่างน้อยที่สุดเทียบเท่ากับคนงานในภาคส่วนอื่น ๆ ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

๒. การประกันดังกล่าวอาจเป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันแห่งชาติหรือมีรูปแบบที่เหมาะสมอื่น ๆ ก็ได้ตามแต่กฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

บทบัญญัติมาตรฐานท้ายบท

มาตรา ๒๒-๒๙
